

รายงานประสบการณ์โครงการแลกเปลี่ยน 2564

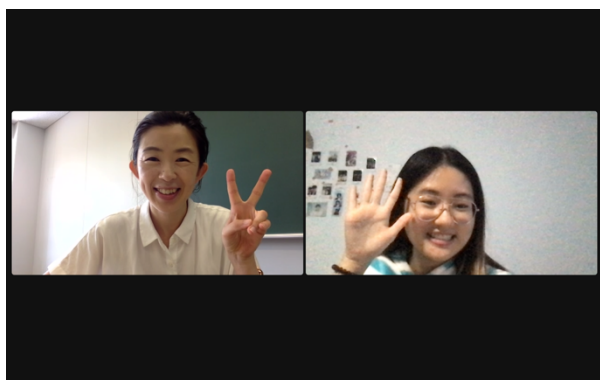
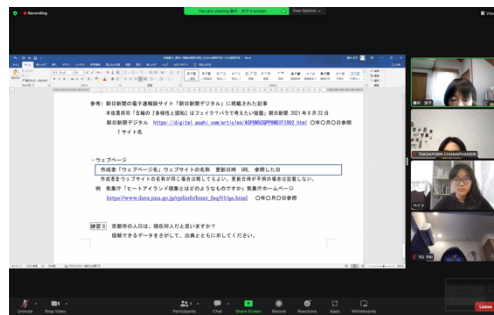
สวัสดีค่ะ ดิฉันทักษพร ชนะพันธ์ศรี นักศึกษาคณะศิลปศาสตร เอกภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้มีความสนใจที่จะไปแลกเปลี่ยนที่มหาวิทยาลัย Doshisha University ณ เกียวโตมาตั้งแต่ได้เข้ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์แห่งนี้ เพราะส่วนตัวเองไปแลกเปลี่ยนที่โรงเรียน Doshisha Kori Highschool สมัยมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นโรงเรียนในเครือเดียวกับมหาวิทยาลัยแห่งนี้ แล้วรู้สึกชอบบรรยากาศและมีความผูกพันกับเพื่อน ๆ จึงต้องการกลับไปสู่บรรยากาศเก่า ๆ อีกครั้ง นอกจากนี้ Center for Japanese Language and Culture ยังได้ขึ้นชื่อเรื่องการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่น ไม่ว่าจะเป็น ฟัง พูด อ่าน เขียน ไวยากรณ์ และคำศัพท์ จึงได้สมัครกับโครงการวิเทศในปี 2562 และได้ผลการรับเลือกในปี 2563 ซึ่งคาดว่าจะได้ไปในปีเดียวกัน แต่แล้วเกิดเหตุการณ์โควิดทำให้ประเทศญี่ปุ่นต้องปิด ไม่รับคนเข้าประเทศ เลื่อนการเข้าเรียนตั้งแต่ภาคฤดูใบไม้ร่วง 2563 จนได้เรียนจริง ๆ ในภาคฤดูใบไม้ร่วง 2564 ซึ่งได้เรียนแบบออนไลน์

ในการเรียนออนไลน์ ก็จะได้เรียนทุกอย่างเป็นแบบเดียวกับเรียนใน

ห้องวิชาที่ได้เรียนส่วนใหญ่จะเป็นการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน

ไวยากรณ์ คำศัพท์ วรรณกรรมเบื้องต้น วิชาสอบวัดระดับ N1 วิชาญี่ปุ่นธุรกิจ ทุกวิชาล้วนสอนอย่างเข้มข้น สอนโดยภาษาญี่ปุ่น

ล้วน โดยสำเนียงของอาจารย์ก็จะแตกต่างกันไปตามบุคคล ส่วนตัวชอบวิชา Japanese Oral Expression B VII เพราะว่าได้มีโอกาส

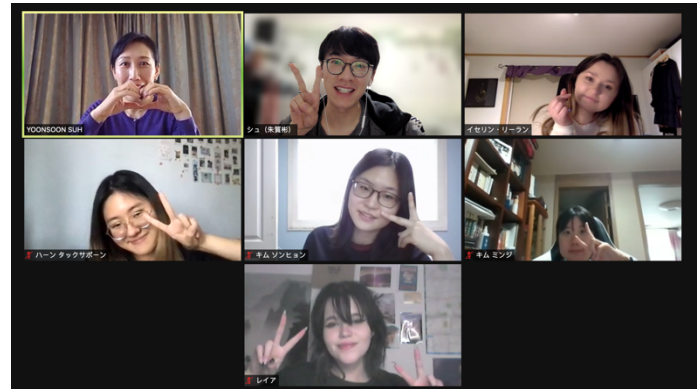
พูดญี่ปุ่นมากกว่าที่เคย ได้แสดงความคิดเห็น และได้ตัวที่ อีกวิชาหนึ่งที่ชอบคือ Japanese Reading B VII เป็นวิชาการอ่านวรรณกรรมข้ามวัฒนธรรม โดยเนื้อหาส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องการใช้ภาษาญี่ปุ่นจากผู้เขียนต่างชาติ เล่าถึงความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรม ซึ่งในวิชานี้มีดิฉันที่ลงเรียนเพียงคนเดียว จึงได้มีโอกาสอภิปรายและแสดงความคิดเห็นกับอาจารย์ญี่ปุ่นแบบจัดเต็ม

ได้เรียนร่วมกับเพื่อน ๆ ต่างชาติ ไม่ว่าจะเป็น จีน
นอร์เวย์ เยอรมันนี เกาหลี ไต้หวัน เป็นต้น ได้พบเพื่อน
หลากหลายประเทศมาก แต่น่าเสียดายที่ไม่มีโอกาสได้เจอกัน
ตัวจริง ๆ เวลาทำกิจกรรมหรือได้คุยกันจึงมีเพียงในคาบเรียน

เท่านั้น การเรียนออนไลน์ทำให้เสียโอกาสหลาย ๆ อย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นประสบการณ์การใช้ชีวิตที่ญี่ปุ่น การผูกสัมพันธ์กับทั้ง
เพื่อนญี่ปุ่นและเพื่อนต่างชาติ การได้ใช้ภาษาญี่ปุ่นใน
ชีวิตประจำวันจริงๆ ซึ่งจะเป็นธรรมชาติมากกว่าที่เรียนใน
ตำราเรียน นอกจากนี้กิจกรรมที่จัดให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนก็
ไม่สามารถเข้าร่วมได้ เพราะส่วนใหญ่จะจัดที่มหาวิทยาลัยที่
นั้น จึงรู้สึกเสียดายมาก ๆ แต่ทำอะไรไม่ได้จึงได้แต่ทำใจ

ส่วนตัวคิดว่าการจัดการของมหาวิทยาลัย

Doshisha University เหมือนเป็นการปิดความรับผิดชอบนักศึกษาแลกเปลี่ยน ในขณะที่มหาวิทยาลัยอื่น ๆ ในญี่ปุ่นรับนักศึกษา
แลกเปลี่ยนเข้าประเทศหลังสถานการณ์โควิดดีขึ้นและญี่ปุ่นเปิดประเทศ มหาวิทยาลัย Doshisha University ก็ปฏิเสธไม่รับ
นักศึกษาแลกเปลี่ยน เพราะฉะนั้นเลยรู้สึกว่หากทางมหาวิทยาลัยช่วยเหลือนักศึกษาแลกเปลี่ยนและพร้อมรับน่าจะเหมาะสมกว่า
นี้

ทั้งนี้ การแลกเปลี่ยนครั้งนี้ทำให้ฉันรู้สึกผิดหวังที่ไม่ได้ไป แต่อย่างน้อยก็ยังได้มิตรภาพที่ดีทั้งจากอาจารย์ที่ญี่ปุ่นและ
เพื่อน ๆ ต่างชาติคนอื่น ๆ ที่ประสบปัญหาเดียวกัน และการเรียนภาษาญี่ปุ่นที่เข้มข้น